

¿L'altra ajuda humanitària ?

La Comunitat Europea ha decidit ajudar la futura Alemanya unida perquè pugui fer front al procés de reunificació. L'ingrés de la RDA a la CE sumará, entre 1991-93, una despesa neta de 500 milions d'ecus, uns 63.500 milions de pessetes cada any, 127.000 milions de pessetes en total.

El procés d'unificació alemanya rep l'ajuda de la CE.

L'aportació que la CE calcula és de 2.000 milions d'ecus anuals, uns 254.000 milions de pessetes. D'aquests, 127.000 milions corresponen a ajuts regionals i socials, 101.600 milions es destinaran a l'agricultura i 26.000 milions més s'invertiran en programes d'investigació, formació professional i protecció de l'entorn.

Aquestes despeses quedaran compensades quan la RDA entri a formar part de la CE i hi aportí els ingressos addicionals. En aquest sentit, els ingressos fiscals sumaran 190.500 milions de pessetes

l'any. D'altra banda, la Casa Blanca ha demanat a diversos països que ajudin a pagar el desplegament militar al Golf. I és que el cost d'aquest setge militar pot ser de 2'3 bilions de pessetes l'any, segons ha dit la Casa Blanca, entre les ajudes que han de compensar Jordània, Turquia, l'Índia o Egipte, i l'enviament de les

forces multinacionals.

EUA ha dit que estava disposat a fer-se càrrec de la meitat de les despeses, 1.300 milions mensuals, a més dels 10.000 milions de dòlars que serien per a crear un fons especial d'assistència.

La Casa Blanca demana a Aràbia Saudita que aportí 4.000 milions de dòlars, Kuwait 3.000, el Japó 1.300, 1.000 els Emirats Àrabs i 600 milions de dòlars la RFA, a més de contribuir al cost del desplegament: 500, 400, 60, 100 i 40 milions de dòlars respectivament.

S.M.

Fabià Estapé
EL PRONÓSTIC

Els costos de la crisi

L'actualitat continua reclamant l'atenció a tot allò que succeeix al Golf Pèrsic.

Mentre arriben tropes i pertrets a Aràbia Saudita i als Emirats Àrabs Units, el tirà Saddam Hussein ha disposat que prop de 10.000 ostatsges, que en denomina *invitats d'Iraq*, serveixin d'escut dissuasori i els ha col·locat, segons es diu, en llocs estratègics on podrien morir víctimes de les armes d'Occident. El govern espanyol, després de vacil·lacions, falta d'explicació a l'opinió pública i al Parlament, ha vist en la reunió de la Unió Europea Occidental l'ocasió per a mostrar la seva presa de posició; per aquesta raó el diumenge passat tres unitats de la Marina Espanyola, la fragata *Santa María*, i les corbetes *Cazadora* i *Descubierta* amb una dotació de mig miler d'homes es féu a la mar cap a aigües del Golf Pèrsic. La reacció ha estat diversa, però predominen les veus que critiquen l'ús de nois de la darrera lleva i que, per a més detalls, majoritàriament són del País Valencià i Catalunya. Continua faltant una explicació concreta del president del govern, no se satisfà la demanda popular i s'insisteix que els vaixells de guerra naveguen, carregats de míssils, en *missió de pau*.

El tema fonamental, que és el del subministrament de petroli a uns preus *raonables*, ha estat resolt en les reunions celebrades per l'OPEP a Viena. Es tractava fonamentalment d'arribar a un compromís per substituir en el mercat mundial els milions de barrils que han deixat de produir Iraq i Kuwait, en virtut de l'embargament i de l'ocupació de l'emirat. Amb l'absència d'Iraq i Líbia, i amb lleugeres reticències d'Iran, l'OPEP ha resolt que els deu membres augmentin l'extracció fins a compensar els quatre milions i mig de barrils que no s'extrauen. Tot s'ha aconseguit i cal destacar la participació positiva de Veneçuela. El preu continuarà al voltant dels 26 dòlars per barril. A Espanya el preu de les gasolines i del gas-oil continuarà pujant, però sense estrèpit. Queda per resoldre la immensa qüestió relacionada amb la retirada de les tropes iraquianes de Kuwait. Sense aquest requisit l'operació serà un fracàs d'Occident; amb ell, els dies de Saddam Hussein estaran comptats.

